

Sygn. akt - IX Ka 150 /13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu w Wydziale IX Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący - S. S.O. Aleksandra Nowicka (spr.)

Sędziowie: S.O. Andrzej Walenta

S.O. Mirosław Wiśniewski

Protokolant st. sekr. sąd. Magdalena Maćkiewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu Barbary Dryzner

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2013r.

sprawy A. K. oskarżonego z art. 178a§1 i 4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 18 stycznia 2013 r., **sygn. akt II K 1342/12**

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że eliminuje:

1. z podstawy prawnej skazania §4 art. 178a kk, zaś jako podstawę wymiaru kary wskazuje §1 art. 178akk,

2. z opisu czynu przypisanego ustalenia o uprzednim skazaniu oskarżonego;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego z obowiązku poniesienia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, a wydatkami powstałymi w tym postępowaniu obciąża Skarb Państwa.

IX Ka 150/13

UZASADNIENIE

A. K. został oskarżony o to, że w dniu 25 września 2012r. o godz. 15.40 w G. na ul. (...) woj. (...) - (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny tj. samochód osobowy marki O. (...) rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości mając o godz. 16.11 - 1 mg/l, o godz. 16.13-1,01 mg/l, o godz. 16.27 - 0,94 mg/l alkoholu wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dokonał, będąc wcześniej skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w W. sygn. akt (...) z dnia (...) za prowadzenie pojazdu mechanicznego znajdując się w stanie nietrzeźwości o czyn z art. 178a§ 1 i 4 kk.

Wyrokiem z dnia 18 stycznia 2013r. Sąd Rejonowy Grudziądzu uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego jemu czynu, z tym ustaleniem, że działał on umyślnie, z zamiarem bezpośrednim, zaś wyrok w sprawie (...) został wydany przez Sąd Rejonowy dla W. Ś. w W.tj. występku art. 178a § 1 i 4 i na mocy art. 178a§4 kk wymierzył jemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres 4 lat tytułem próby, oddał go w tym czasie pod dozór kuratora i zobowiązał do wykonywania pracy zarobkowej i powstrzymywania się od nadużywania

alkoholu, orzekł środek kamy w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 lat, nadto zasądził od oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 50 zł na cel społeczny; zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, którymi obciążył Skarb Państwa.

Wyrok zaskarżył **prokurator** podnosząc zarzut obrazy prawa materialnego tj. art. 178a§4 kk poprzez jego zastosowanie jako podstawy skazania i wymiaru kary oskarżonego podczas gdy podstawę skazania i wymiaru kary winieni stanowić wyłącznie art. 178a§ 1 kk z uwagi, iż na dzień wyrokowania Sadu Rejonowego w Grudziądzu skazanie A. K. za czyn z art., 178a§ 1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w W.z dnia (...). sygn. akt (...)uległo zatarciu.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę wyroku poprzez przyjęcie, że oskarżony dopuścił się wyłącznie czynu z art. 178a§ 1 kk i tym samym wyeliminowanie z opisu czynu zarzucanego wskazania, że czynu dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w W.z dnia (...). sygn. akt (...)za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwym i wskazanie jako podstawy skazania, a następnie podstawy wymiaru kary wyłącznie art. 178a§ 1 kk.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszym rzędzie należało stwierdzić, że Sąd Rejonowy prawidłowo przeprowadził przewód sądowy gromadząc materiał dowodowy pozwalający na merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy. Ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji nie wykraczają poza granice swobodnej oceny dowodów, poczynione zostały na podstawie wszechstronnej analizy przeprowadzonych dowodów, ocena których nie wykazała błędów natury logicznej i faktycznej, była zgodna ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego, znajdując swoje odzwierciedlenie w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia.

W uzasadnieniu Sąd wskazał jakie fakty uznał za ustalone, na czym opierał poszczególne ustalenia i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych, a następnie wskazał prawidłowe wnioski jakie wyprowadził z dokonanych ustaleń. Sąd odwoławczy w pełni podziela argumenty przedstawione w uzasadnieniu wniesionego środka i czyni je własnymi. Akceptuje także stanowisko Sądu Najwyższego przywołane przez skarżącego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 sierpnia 2012 r. IV KK 59/12), wskazując na fakt, że w istocie treść przepisu art. 178a§4 kk nie pozostawia w tej kwestii wątpliwości. Zwrócić należy uwagę, że przepis art. 178§4 kk reguluje dwie sytuacje po pierwsze przewidzianą w nim karę ponosi ten sprawca czynu określonego w art. 178a § 1 k.k., który był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 k.k. popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, po drugie ten sprawca, który wymienionego czynu z art. 178a § 1 k.k. dopuścił się w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo. Zatem między znamieniem złamania przez sprawcę orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych (ocenianego, w zależności od okoliczności, na płaszczyźnie art. 244 k.k. albo art. 178a § 4 k.k.) a warunkiem - najkrócej mówiąc - powtórnego prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego (także gdy sprawca, w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem tego środka, popełnił wcześniej jedno z przestępstw wymienionych w art. 178a § 4 k.k.) nie sposób postawić prosty znak równości, również z punktu widzenia istoty zatarcia skazania i charakteru wynikających zeń skutków. Jako, że w niniejszej sytuacji oskarżonemu postawiono zarzut prowadzenia pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości będąc wcześniej skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w W. sygn. akt (...) z dnia (...) za prowadzenie pojazdu mechanicznego znajdując się w stanie nietrzeźwości, zaś wyrok ten przed dniem wydania zaskarżonego orzeczenia uległ zatarciu, okoliczność ta winna była znaleźć swoje odzwierciedlenie w treści wyroku.

Skoro jednak tak się nie stało, orzeczenie wymagało korekty instancyjnej w sposób zaproponowany przez oskarżyciela.

Dokonując wskazanej wyżej korekty wyroku, Sąd odwoławczy utrzymał w pozostałej części zaskarżone orzeczenie w mocy. Biorąc pod uwagę fakt, iż postępowanie odwoławcze zmierzało do naprawienia uchybienia, które stało się

udziałem Sądu meriti, sąd odwoławczy uznał za słuszne by koszty procesu poniósł Skarb Państwa (art. 634 kpk w zw. z art. 624§1kpk).